

INTERVIEW Lucille Steenhuisen vraagt aandacht voor gedupeerde ouders

'De instanties bepalen alles en jij staat aan de zijlijn'

Het uit huis plaatsen van kinderen bij de toeslagenaffaire greep Lucille Steenhuisen bovengemiddeld aan. Met een eigen dochter die in een meidenopvanghuis belandde, voelde de Bussumse zich als moeder 'overgenomen'. In een boek wil ze verhalen van lotgenoten – 'overgenomen moeders' – bundelen.

Welmoed de Lang

Bussum ■ Terwijl de toeslagenaffaire voor veel mensen inmiddels een grijsgedraaide plaat is, is het voor de betrokkenen nog altijd een wrange realiteit. „Veel buitenstaanders denken: dat is nou toch eindelijk wel een keer afgehandeld? Maar duizenden moeders hebben hun kinderen nog steeds niet terug. Complete gezinnen worden nog altijd blijvend ontwricht. Dat moet

stoppen”, zegt Steenhuisen.

Ze kan erover meepraten. Met een dochter die ontspoorde, is ze ervaringsdeskundige.

Net als de toeslagenouders werd ook zij voor haar gevoel nergens gehoord. „Door mijn ex-man en de vader van mijn dochter werden mijn kinderen en ik geestelijk en fysiek mishandeld. Ik ben in 2011 van hem gescheiden. Met mijn dochter ging het daarna niet goed en ze is zelfs een paar keer vermist geweest. Ik

zocht bij allerlei instanties hulp om een uithuisplaatsing te voorkomen.”

Hulp?

Onder meer bij een psycholoog. „Die stelde voor dat we als gezin een positievere sfeer moesten creëren en met zijn drieën vaker leuke dingen moesten gaan doen. Dus met de vader, mijn dochter en ik. In plaats van haar voorstel voor maandelijkse uitjes, moest dat volgens haar twee

keer in de maand worden. Ik dacht, hoor ik dit nou goed? Ik ben door die man mishandeld hè?”

Ook vanuit de gemeente werd weliswaar verschillende vormen van hulp geboden, maar bij de meeste gesprekken ervoer ze dat de hulpverleners ervan uitgaan dat zij de expertise hebben, in plaats van de ouder. „Als ouder word je aan de kant gezet, terwijl jij als moeder of vader de situatie het beste kent. Ik heb me in die tijd echt 'overgenomen' gevoeld. En dat gevoel is met geen pen te beschrijven. In plaats van de kracht van moeders te gebruiken, wordt het ze afgenomen. Jij hebt als moeder gefaald.”

Heftig

En daarmee ook als mens, ervoer Steenhuisen. „Moeder zijn is namelijk niet een baan die je kunt opzeggen. Het is een deel van wie je bent. En doordat je als moeder zogenaamd niet voldoet, voldoe je als mens niet. Dat is heel heftig.”

Hoewel het met haar dochter na de opname in de meidenwoongroep beter ging – daar werd Steenhuisen 'als moeder eindelijk gehoord en serieus genomen' –, greep de periode haar dusdanig aan, dat ze nu anderen wil helpen. De toeslagenaffaire wakkerde dat vuurtje nog eens aan. „Moeders zijn met hun gezin de hoeksteen van de samenleving. Maar ze staan nu tegenover een systeem dat niet oké is. We moeten samen zorgen dat we die twee bij elkaar brengen. Dat we gaan samenwerken en tot een systeem komen waarbij ouders en kinderen worden bekrachtigd, in plaats van vermord.”

Want dat laatste is nu vaak het geval, meent ze. „Bij de toeslagenaffaire komt dat ook weer duidelijk naar voren. Van veel kinderen die in de toeslagenaffaire uit huis zijn geplaatst, weten de ouders bijvoorbeeld nog niet waar ze verblijven. Waar zijn die kinderen? Ouders zijn heel kwetsbaar en hebben niets meer te vertellen. Mensen denken dan toch, dan zullen de ouders vast wel iets verkeerd gedaan hebben? Maar dat is lang niet altijd zo. En al zou dat zo zijn, dan kan het in een land als Nederland toch niet zo zijn dat je kind zo maar van je wordt afgenomen?”

In juni van vorig jaar gaf staatsse-

Lucille Steenhuisen hoopt dat ouders haar mailen met hun verhaal.

STUDIO KASTERMANS/DANIELLE VAN COEVORDEN

”
Moeders zijn met hun gezin de hoeksteen van de samenleving

cretaris Aukje de Vries toe dat in zeventien jaar er 482 van de toeslagenkinderen zijn overleden. „Hoe kan dat zo'n groot aantal zijn en waar zijn die kinderen gebleven? En waarom heeft niemand het daarover? De regie is van moeders overgenomen, terwijl het hun kinderen zijn. Ik herken heel erg dat gevoel van machteloosheid.”

Brug

Steenhuisen wil de verhalen van ouders verzamelen in een boek genaamd 'De oerkracht van kwetsbaarheid', opgedragen aan alle overgenomen moeders die zich in hun kwetsbaarheid niet gezien of gehoord voelen of voelden. Ook wil ze ermee een brug slaan naar de jeugdhulpverlening in Nederland.

„Ik hoop dat ouders die dit ook hebben meegemaakt mij mailen met hun verhaal. Ik heb er al een aantal verzameld en merk dat die verhalen verbinden. Dat mensen er steun aan hebben. En door ze te verzamelen, kunnen we slachtofferschap omzetten in moed en zorgen dat dit niet meer onder tafel geschoven kan worden. De stem van de moeders moet gehoord worden!”

Deze kunnen gemaild worden naar info@overgenomenmoeders.nl. Ook heeft ze het platform <https://overgenomenmoeders.nl> opgezet.